Homilia de la Solemnitat del Corpus Christi
| 1
Homilia de la Solemnitat del Corpus Christi
Homilia del Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, en la
Missa del Corpus Christi, Barcelona, 22 de juny de 2014 Avui celebrem la
solemnitat del Cos i de la Sang de Crist. És la festa de l’Eucaristia, de la presència
de Jesucrist Déu i home –en el santíssim sagrament de l’altar. L’Eucaristia [...]
25 juny, 2014 - ESGLÉSIA DE BARCELONA
Homilia del Sr. Cardenal Arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, en la Missa del
Corpus Christi, Barcelona, 22 de juny de 2014
Avui celebrem la solemnitat del Cos i de la Sang de Crist. És la festa de l’Eucaristia, de la
presència de Jesucrist Déu i home –en el santíssim sagrament de l’altar. L’Eucaristia és el do
que el Senyor ens fa del seu Cos i de la seva Sang per tal que l’Església i els cristians siguem
ferment de comunió i d’amor. Jesús, el Dijous Sant en el Cenacle de Jerusalem manifestà que
ens estimava fins a l’extrem i va instituir l’Eucaristia.

Homilia de la Solemnitat del Corpus Christi

| 2

El Senyor Déu va alimentar al seu poble en el pelegrinatge pel desert amb el manà que era

una figura de l’Eucaristia. La realitat autèntica és l’Eucaristia, per això Jesús, en el fragment

de l’Evangeli que hem escoltat ens ha dit que l’Eucaristia “és el pa baixat del cel. No és com

el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen d’aquest pa, viuran

per sempre”.

Moisès digué al poble que l’home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca

de Déu. L’Eucaristia va alimentar aquesta vida nova de fills i filles de Déu. El Papa Francesc

ens ha dit, en la seva homilia d’aquesta solemnitat, que a més de la gana física, l’home té

una altra gana, una gana que no pot ser saciada amb l’aliment ordinari. És la gana de vida,

gana d’amor, gana d’eternitat. I el signe del mannà –com tota l’experiència de l’èxode-

contenia també aquesta dimensió: era figura d’un aliment que satisfà aquesta gana profunda

que hi ha en l’home. Jesús ens dóna aquest aliment, és més, és Ell mateix el pa viu que dóna

la vida al món (cf. Jn 6, 51).

El seu Cos és el veritable aliment sota l’espècie del pa; la seva sang és la verdadera beguda

sota l’espècie de vi. No és un simple aliment amb el qual saciem els nostres cossos, com fou

el mannà. El Cos de Crist és el Pa dels últims temps, capaç de donar vida, i vida eterna,

perquè la substància d’aquest pa és Amor.

L’Eucaristia és el memorial de la passió de Jesús. Per això vincula el passat amb el present i

el futur. El passat de la mort i la resurrecció del Senyor, amb tota la seva força salvadora

única, hi és actualitzat en la celebració de la Missa. En l’Eucaristia rebem tot el potencial de

l’amor que portà Jesús a donar la seva vida per nosaltres. Al mateix temps, en l’Eucaristia hi

trobem la garantia de la nostra pròpia resurrecció. De la taula de l’Eucaristia passarem a la

taula del Regne de Déu en el cel. Per la fe sabem que Déu ens ha salvat, per la fe sabem que

Déu és fidel a les seves promeses, per això Jesús ens ha dit que qui menja el seu Cos i beu la

seva Sang viurà eternament.

L’Eucaristia compromet a favor dels pobres. A fi de rebre degudament el Cos i la Sang de

Crist lliurat per nosaltres, hem de reconèixer Crist en els més pobres, germans seus. Per això,

des del començament de l’Església, juntament amb el pa i el vi de l’eucaristia, els cristians

Homilia de la Solemnitat del Corpus Christi

| 3

presenten també els seus dons per compartir-los amb els qui tenen necessitat. Així s’entén

que s’hagi volgut unir aquesta solemnitat del Corpus Christi amb el Dia de la Caritat, la

Jornada en què es fa una col·lecta destinada a Càritas.

El nostre Concili Provincial Tarraconense de 1995, demanà “revifar la tradició tan

intensament viscuda en els primers segles de l’Església, de vincular visiblement la celebració

de l’Eucaristia amb la caritat fraterna, insistint de manera particular en la relació entre la

fracció del pa i la comunió cristiana de béns”. Hi ha una relació profunda, real i misteriosa

que uneix Crist a la realitat del sofriment i la pobresa. En la llarga història de l’Església,

l’Evangeli i l’amor als pobres han estat sempre units.

En aquest dia que el Senyor ens manifesta el seu amor, hem d’imitar-lo estimant molt als

germans, especialment els qui passen més necessitats, compartint la nostra vida i els nostres

béns en la mesura de les nostres possibilitats.

Càritas Diocesana de Barcelona ha presentat la seva memòria de l’any 2013, constatant que

la crisi econòmica està fent que la pobresa sigui més extensa, més intensa, més crònica i

més profunda. Cada vegada atenem més famílies i durant més temps. L’any 2013 hem atès

276.595 persones, que omplirien dues vegades la suma dels aforats del camp del Barça i de

l’Espanyol junts.

A Càritas hem treballat i treballem per donar resposta a tantes necessitats socials creades

fonamentalment per la manca de treball. Ho fem amb accions per pal·liar la pèrdua de

l’habitatge, per garantir l’accés a les necessitats bàsiques, per eradicar la pobresa infantil o

per acompanyar persones aturades de llarga durada en la recerca de feina.

Tot això a Càritas ho podem fer per la generositat dels sacerdots de les parròquies, dels

voluntaris i dels més de 13.000 persones sòcies i donants i 550 entitats que també desitgen

una societat més fraternal. Com a pastor diocesà, President de Càritas Diocesana i pare dels

pobres, us ho agraeixo moltíssim.

Jesús en el Evangelio nos ha dicho que todo lo que hacemos en bien de los demás, se lo

hacemos a él. Por eso, cuando nos llame de este mundo en el cual lo dejaremos todo, si